

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

Getijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt, en derwaarts niet wederkeert, maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrengt en uitspruikt, en zaad geeft den zaaijer, en brood den eter; alzoo zal mijn woord, dat uit mijnen mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeeren; maar het zal doen hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.

JES. 55 : 10, 11.

No. 14.

15 Juli 1903

8ste Jaargang.

GESCHIKTHEDEN IN HET GEBED.

[De volgende redevoering van Pres. Francis M. Lyman werd door hem gehouden ter gelegenheid van de Algemeene Conferentie van de Jongelings-Vereenigingen, in den Tabernakel, Salt Lake City, Zondag 5 Juni 1892. De vele nuttige leeringen, die er in bevat zijn, zijn echter ook heden van belang. — RED.]

MIJNE BROEDEREN EN ZUSTEREN: — Terwijl ik eenige oogenblikken tot u spreek over de geschiktheden, en mogelijk over enkele ongeschiktheden, van het gebed, wensch ik dat gij ieder een stil gebed in uwe harten zult opzenden, den Heere vragende Zijnen dienstknecht bij te staan met Zijnen Heiligen Geest; en dat zal mijn eerste woord wezen met betrekking tot de geschiktheden in het gebed. En laat dit een nooitvergeten les voor de jongelingen in Israël zijn, en voor alle anderen, dat wanneer er ook een Ouderling op staat om tot het volk te spreken, alle harten van degenen die geloof hebben in het Evangelie, een stil gebed zullen opzenden, God vragende Zijnen dienstknecht met den Heiligen Geest te zegenen.

Onze Heiland, in de Bergrede, zeide:

„En wanneer gij bidt, zoo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden: want die plegen gaarne in synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de menschen mogen gezien worden. Voorwaar ik zeg u, dat zij hunnen loon weg hebben. Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uwe binnenkamer, en uwe deur gesloten hebbende, bidt Uwen Vader, die in het verborgen is; en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. En als gij bidt, zoo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de Heidenen: want zij meenen, dat zij door hunne veelheid van woorden zullen verhoord worden. Wordt dan hun niet gelijk: want uw Vader weet, wat gij van noode hebt, eer gij Hem bidt. Gij dan bidt aldus: Onze Vader, die in de hemelen zijt! uw naam

worde geheiligd. Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, *alzo* ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijksch brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den booze. Want uw is het koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.”

De Heiligen der laatste Dagen, veronderstel ik, hebben geleerd het gewicht van het gebed te gevoelen en op prijs te stellen, evenals ieder ander volk, maar gelijk de Heiligen in de dagen van den Zaligmaker hebben wij somtijds behoefte aan wenken om ons in onze gebeden te helpen; in onze familiegebeden; in onze gebeden bij het openen en sluiten van bijeenkomsten van allerlei soort; onze gebeden in het zegenen van het Sacrament; onze gebeden in het verordineeren, bevestigen, etc. Daar is eene groote verscheidenheid van gebeden, die de Ouderlingen Israëls verwacht worden dag aan dag op te zenden, onze familiegebeden er bij inbegrepen. Wij vinden dat, in eene openbaring aan Broeder Joseph gegeven, na het vestigen van Zion in Missouri, de Heere aan de Heiligen die aldaar gevestigd waren, aankondigde dat degenen die niet hunne gebeden onderhielden, op gepaste tijdstippen, in herinnering zouden gehouden worden voor den algemeenen Rechter. De gebeden in den morgen, de gebeden des avonds vóór het ter ruste gaan, in den huiselijken kring, — deze zouden onderhouden worden in iedere huishouding, en in deze gebeden, als in alle andere, zouden wij het voorschrift van den Heiland gedenken, dat wij niet zouden doen zooals de heidenen doen, ijdele herhaling toelaten, of gevoelen dat wij verhoord zullen worden omreden onze veelheid van woorden.

De gebeden zouden opgezonden worden onder de leiding en inspiratie van den Almachtige, en dit zou een les wezen, die iedere Ouderling in Israël behoorde te leeren, om te leeren zich te onderwerpen aan den Geest des Heeren, in al zijne gebeden, en in al de verordeningen van het Evangelie. Maar wij bevinden dat broederen, die veel bidden, somtijds de gewoonte hebben hunne familiegebeden op te zenden in het openen van bijeenkomsten en in het sluiten van bijeenkomsten, en op andere gelegenheden.

Nu, het morgengebed zou geschikt wezen onder de omstandigheden en toestanden van het gezin, wat zij ook mogen wezen. De omstandigheden van het gezin verschillen van morgen tot morgen, bijna zooveel als onze bijeenkomsten verscheiden zijn — wijk-vergaderingen, vasten-vergaderingen, Sacrament-vergaderingen, conferentie-vergaderingen, priesterschaps-vergaderingen, vereenigings-vergaderingen van onderscheidene soorten, en andere vergaderingen, daar wij de gewoonte hebben andere vergaderingen, behalve vergaderingen van godsdienstigen aard, met het gebed te openen. Het is heel gepast dat dit gedaan zoude worden. Wetgevende lichamen worden dikwijls met gebed geopend — het Congres en andere lichamen van die soort. En het is heel behoorlijk, dat, wanneer wij te samen komen tot het verrichten van zaken

in het belang van de Heiligen Gods, en het belang van het Koninkrijk, wij dan een gebed tot den Heere zouden opzenden, en Zijne zegeningen op ons te vragen in onzen arbeid, in onzen raad; en wanneer dit gedaan is, wensch ik uwe aandacht te trekken tot dit feit, dat wanneer er een gebed wordt opgezonden bij het begin van eene bedrijfsvergadering, het heel ongepast voor ons zou wezen een familiegebed op te zenden. Het zou niet behoorlijk van ons wezen een bedrijfsgebed op te zenden in het openen van eene conferentie, of in het openen van een wijk- of Priesterschap-vergadering. Een gebed zou gepast wezen voor de gelegenheid, juist zooals wij eene ordening naar de omstandigheden voegen. Indien wij een Hoogepriester bevestigen, doen wij een gebed tot den Heere, en in Zijnen naam, en in Zijne plaats, doen wij een gebed op het hoofd van onzen broeder, gepast voor zijne bevestiging als een Hoogepriester.

Wij bevinden dat wij iets van de geschiktheden ten aanzien van deze dingen leeren door de exempels die ons gegeven zijn. Zij zijn niet zeer talrijk, maar toen Johannes de Dooper den Profeet Joseph en Oliver tot het Aäronische Priesterschap verordineerde, indien ik het nauwkeurig herinner, gebruikte hij ongeveer deze woorden: „Op u, mijne mededienstknachten, in den naam van den Messias, bevestig ik het Priesterschap van Aäron.” Dit waren de woorden der bevestiging. Het is waar, hij zeide eenige woorden meer met betrekking tot den aard van het Priesterschap en hoelang het op de aarde zoude blijven: maar toen hij de woorden gezegd had, die ik aangehaald heb, waren deze mannen verordineerd tot het Aäronische Priesterschap. Een ander voorbeeld is ons gegeven in het Boek van Mormon, in de geschiedenis der Nephieten, aantoonende dat de vorm die zij gebruikten heel eenvoudig was.

Na vergaderd te zijn geweest, en na het opzenden van een gebed, buiten twijfel geschikt voor de bevestigings-vergadering, legden zij hunne handen op het hoofd van den kandidaat in den naam van Jezus Christus, en verordineerden hem als een Leeraar, of een Priester, of een Ouderling, zooals het geval zijn mocht. Zij gebruikten niet vele woorden.

Bij het bevestigen na den doop, daar wij geen gegeven vorm hebben, is het alleen noodig dat de kandidaten bevestigd worden als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, en dat de bedienende broeder op hen den Heiligen Geest bevestigt, in den naam van Jezus Christus, amen. Dit zijn ongeveer de woorden die noodig zijn, en als dit gedaan wordt, is de persoon juist zoo goed bevestigd alsof wij een zeer lang gebed over zijn hoofd deden.

Wij zijn in de gewoonte gevallen, zeer lange gebeden te doen, vervelende, over de hoofden van personen die gedoopt zijn en die bevestigd worden als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Dit zou niet gedaan worden. Wij behooren hen te bevestigen en dan op te houden en de Patriarchale Zegeningen aan den Patriarch over te laten, wiens plicht het is

Patriarchale zegeningen op de hoofden van het volk te bevestigen.

In het openen van bijeenkomsten, zooals conferenties, en andere soorten van bijeenkomsten, zou de broeder in ééne gedachte en blik de toestand opnemen, zooals de broederen gedaan hebben ten aanzien van deze conferentie; aangaande datgene waarover zij zouden spreken, of wie zoude spreken, of wie bidden zoude. Dit, evenwel, is eene uitzondering op den regel. Ik weet niet dat ik ooit te voren kennisgeving heb ontvangen vóór het spreken over een bijzonder onderwerp, en het heeft mij min of meer geplaagd; het heeft mij gekweld; wij zijn niet gewend aan dat in orde brengen. Wij worden gewoonlijk van het podium geroepen, zonder een oogenblik van waarschuwing, en hiervandaan is het van gewicht dat Ouderlingen ware denkbeelden ten aanzien van deze zaken zouden hebben, derwijze dat, als hen gevraagd wordt een vergadering te openen, zij dan voor het openen zouden bidden, en den Heere vragen ons te zegenen aangaande datgene wat de bijeenkomst inhoudt. Indien het eene Jongelings-Conferentie is, zouden wij den Heere vragen de raadgevingen te schenken, die deze jonge mannen behoeven, daar de Heilige Geest voldoende is om de dienstknechten des Heeren in het geven te inspireeren; en vóór het uiteengaan zouden wij de zegeningen des Heeren op de vergadering vragen, en op wat is gezegd geworden, en onszelf aan de zorg van den Heere opdragen.

Het is niet noodig zeer lange en vervelende gebeden te doen, nòch bij het openen nòch bij het sluiten; en het is niet alleen niet aangenaam voor den Heere, dat wij overmaat van woorden gebruiken, maar het is niet aangenaam voor de Heiligen der laatste Dagen. Ik heb Ouderlingen gekend — ik spreek van degenen die geroepen worden om te bidden in het openen eener bijeenkomst — die vijf, tien of vijftien minuten baden, terwijl er zusters buiten stonden, in den regen; niet slechts ééne zuster, maar een dozijn, en sommigen met zuigelingen in hunne armen. Dit is dikwijls het geval wanneer er lange, vervelende gebeden gedaan worden bij het openen eener bijeenkomst. Ik heb vele malen gezegd, dat twee minuten lang genoeg is om eene bijeenkomst te openen en een halve minuut om haar te sluiten; en dan behoeft niemand vermoeid te worden. Een slotgebed behoort kort te wezen, in het bijzonder wanneer wij ons overgeven aan lange redevoeringen en openingsgebeden. En dan, zooals ik tevoren zeide, behooren wij de gelegenheid in aanmerking te nemen, en laat het gebed er juist bij passen. Ik wil zeggen, dat een weinig van den Geest des Heeren zich niet tegen ons zal verzetten of zal maken dat wij verkeerd doen in deze zaken. Maar somtijds denk ik dat onze gewoonten ons meer in hunne macht hebben en leiden dan de Geest des Heeren. Wij hebben noodig deze dingen te bestudeeren. En ik zeg het in het bijzijn van deze vergaderde jonge mannen in Israël, doe korte gebeden, en boven alles vermijd ijdele herhalingen en in het bijzonder de herhaling van den naam der Godheid en den naam van den Zaligmaker. Nu, het is een heel gewoon

iets — indien gij er over na wil denken, het is heden bijna universeel in de Kerk — dat wij ieder gebed openen in den naam van Jezus Christus, en dan sluiten wij het in Zijnen naam, en mogelijk gebruiken wij Zijnen naam eenige malen door het gebed. Indien wij den Vader naderen, en onze smeekingen aan hem doen, en dan sluiten in den naam van Jezus Christus, is het voldoende. Ik zeg, daar is geen gebed zoo groot en gewichtig, dat het noodzakelijk is in dat gebed meer dan eens den naam van den Zoon van God en van den Vader te gebruiken. En wij behooren de herhaling na te laten, of het te veelvuldig gebruik van den naam der Godheid in onze gebeden.

Indien gij er acht op slaat zal ik u er voor instaan, dat gij bevinden zult dat de eerstvolgende Ouderling, dien gij hoort verordineeren of bevestigen, aanvangt in den naam van den Heiland, en dan eindigt in Zijnen Naam; en ik kan geen voorval vinden, waar er een exempel van die soort gezet is, in aloude of moderne tijden, in het verordineeren of bevestigen. Gij zult bevinden dat men zich zeer zorgvuldig in acht genomen heeft tegen het gebruik van den naam der Godheid en dien van den Zaligmaker ook. Wij behooren over deze onderwerpen te denken; en het is beter, jongelingen, voor u die begint, dat gij nauwkeurig begint.

Wij behooren deze dingen op ons gemoed gedrukt te hebben omreden iedere man die het Priesterschap draagt er aan blootgesteld is om geroepen te worden om zendingen te vervullen en dienst te doen in de bediening te huis. Wij behooren over deze dingen te denken en enkele kostelijke lessen aan te nemen van anderen die veel gelezen hebben en eenige ondervinding en oefening hebben; en dan behooren wij ons gebed voegzaam te schikken voor elke en iedere gelegenheid. Ik wensch dat in het bijzijn van deze jonge mannen te zeggen en het zal enkelen van de ouderen geen kwaad doen.

Ook aangaande een ander onderwerp is het noodig dat er eenige hervorming gemaakt worde. Het is niet noodig bij iedere gelegenheid voor alles en voor iedereen te bidden, maar somtijds geraken wij in de gewoonte het te doen. Wij hebben onze bidstonden in den morgen en des avonds, en alsdan mogen onze gebeden aan algemeene doeleinden gewijd worden. Wij hebben onze vasten-bijeenkomsten om te vasten en te bidden, en het is dan heel behoorlijk voor ons gebeden te doen voor algemeene doeleinden maar wanneer er eene vergadering geopend of gesloten moet worden op eenige speciale gelegenheid, zeg ik dat de Ouderlingen in Israël hunne gebeden dan zouden schikken voor dat doel en die gelegenheid. En in het acht slaan op degenen die het meest nauwkeurig zijn in zulke zaken, kunnen wij er uit leeren terwijl wij correcte gewoonten voor onszelven verkrijgen, indien wij alleen maar denken aan de geschiktheden die er bestudeerd moeten worden ten aanzien dezer dingen. Vermijd het gebed om gezien of gehoord te worden van de menschen; vermijd deze dingen, maar laat onze gebeden tot den Heere zijn. Indien gij bidt

bij het openen eener bijeenkomst als deze, is een der geschiktheden waarover gedacht zou worden deze, luid genoeg te spreken dat allen het kunnen hooren, en hetzelfde als het Sacrament bediend wordt.

Dan is eene andere geschiktheid deze, dat, als het gebed gedaan is en geëindigd, en de Ouderling „Amen” zegt, iedere man en vrouw, die aanwezig is en verwacht deel te nemen aan het Sacrament, hoorbaar „Amen” behoort te zeggen. Ik wensch die onderrichting te geven als een der geschiktheden dat allen „Amen” zouden zeggen aan het eind van een gebed. In den regel worden er eenige broederen gehoord, die het uitspreken, maar de groote meerderheid maakt nooit een geluid aan het einde van het gebed. Er zou een hoorbaar, geen luidruchtig, „Amen” klinken, indien het gebed of de redevoering naar voldoening is geweest; indien de onderrichtingen profijtelijk zijn, dan is het gepast voor de broeders en zusters allen „Amen” te zeggen.

Ik zal moeten eindigen; en ik wenschte dat deze vergadering, als ik deze redevoering geëindigd heb, indien zij het kan doen, „Amen” zeide aan het einde van mijn spreken. Ik bid God u te zegenen, mijne broederen en zusteren, en deze jongelingen te zegenen, opdat zij de geschiktheden in het gebed mogen verstaan, en de ongeschiktheden schuwen, en deze laatste beter verbeteren dan hunne vaderen gedaan hebben. Dit is mijne zegen op u in den naam van Jezus Christus, Amen.

(Algemeen antwoord van „Amen”)

Heel goed.

The Contributor.

Een Gebedsduel.

Onze lezers hebben waarschijnlijk allen wel eens gehoord van Dr. Dowie van Chicago, de man die bezig is Zion City te bouwen. In Oost-Indië is een andere godsdienstige leider, die beweert de Messias te zijn, en naar luid der berichten heeft hij ongeveer honderdduizend volgelingen. Nu is door den laatste, wiens naam Mirza Ghulan Ahmed is, een eenig plan voorgesteld om aan te toonen, wie een leugenaar is, hij of Dr. Dowie. Door den heer Dowie wordt beweerd dat hij Elia is, de voorlooper des Heeren, en diensvolgens is er eene klaarblijkelijke onbestaanbaarheid tusschen de twee. Mirza Ghulam Ahmad schrijft in de *Review of Religions*, van Gurdaspur, Indië:

„Dr. Dowie zou verder bedenken, dat deze uitdaging niet voortkomt van een' alledaagschen Mohammedaan. Ik ben de ware Messias, de beloofde, op wien hij zoo verlangend wacht. Tusschen Dr. Dowie's positie en de mijne is het verschil dit, dat Dowie de verschijning van den Messias binnen de eerstkomende vijf-en-twintig jaren vaststelt, terwijl ik hem de blijde tijdingen geef, dat de Messias alreeds verschenen is.

Ik ben die Messias, en de Almachtige God heeft talrijke teekenen getoond van de aarde zoowel als van den hemel, tot staving daarvan. Mijn gevolg hetwelk nu reeds honderdduizend zielen telt, neemt snel toe. Het bewijs dat Dr. Dowie bijbrengt tot staving zijner buitensporige beweringen is de allergrootste ongerijmdheid. Hij beweert honderden zieke menschen genezen te hebben. Maar waarom faalde zijne genezende kracht in het geval van zijne eigene geliefde dochter, waar het in de hoogste graad uitgeoefend zou zijn geworden? ***

„Of de God van de Mohammedanen of de God van Dowie de ware God is, kan uitgemaakt worden zonder verlies van millioenen menschenlevens, welke Dr. Dowie's voorspelling in zich zou sluiten. Die methode is dat zonder het Mohammedaansche volk in het algemeen op verwoesting te onthalen, hij mij als zijn tegenstander zou kiezen en aan God bidden, dat wie van ons tweeën de leugenaar is het eerst moge omkomen. Ik beschouw den zoon van Maria als een zwak menschelijk wezen, ofschoon ik hem erken als een profeet Gods, terwijl Dr. Dowie hem houdt voor den Heer van het Heelal. Wie van ons gelijk heeft, is het werkelijke punt, waarop het moet uitloopen. Indien Dr. Dowie zeker is van de goddelijkheid van den zoon van Maria, zoude hij het voorgestelde gebed publiceeren met de handteekeningen van ten minste duizend menschen er achter gevoegd. Na ontvangst van hetzelfde zou ik hetzelfde gebed tot den Almachtigen God richten en het publiceeren met de handteekeningen van hetzelfde aantal getuigen. Indien Dr. Dowie den moed heeft deze uitdaging aan te nemen, zal hij daardoor den weg openen voor alle andere Christenen tot het aannemen der waarheid. In het maken van dit voorstel heb ik niet den eersten stap gedaan, maar de jaloersche God heeft mij geïnspireerd op Dr. Dowie's verwaande voorspelling, dat alle Mohammedanen zullen omkomen”.

De beweringen van de beide bovengenoemde mannen herinneren ons aan de woorden van den Zaligmaker. Het werd door Hem voorspeld, dat er valsche christussen en valsche profeten zouden opstaan, die (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden. Omtrent Zijne komst behoeven we echter niet in het onzekere te verkeer. Die is onmiskenbaar: „al de geslachten der aarde zullen den Zoon des menschen zien, komende op de wolken des hemels, met groote kracht en heerlijkheid”. Het was veilig het aan den tijd over te laten welke man de leugenaar is, zooals de uitdaging tot het gebedsduel dat doet. Zou het niet mogelijk zijn, dat deze onomkoopbare scheidsman, de tijd, aan hen beiden dezelfde uitspraak zal geven?

Gij kunt het hart niet verbergen wanneer de mond open is. Indien gij het geheim van uw hart wenscht te bewaren, houdt dan uw mond gesloten.

BRIGHAM YOUNG.

Vragen en Antwoorden.

Autoriteit van Johannes de Dooper.

Vraag: Vanwaar kreeg Johannes de dooper zijne autoriteit om te doopen?

Antwoord: „Het woord des Heeren kwam tot Johannes, den zoon van Zacharias, in de woestijn.” (Lukas 3 : 2.)

„Ziet, ik [God] zend mijnen engel voor uw aangezicht, die uwen weg voor u heen bereiden zal.” (Mark 1 : 2.)

„Deze is het, van welken geschreven is: Ziet, Ik zende mijnen engel voor uw aangezicht, die uwen weg voor u heen bereiden zal.” (Lukas 7 : 27. Jezus van Johannes sprekende)

„Want hij [Johannes] werd gedoopt terwijl hij nog in zijne kindsheid was, en werd door den engel Gods tot deze macht verordineerd ten tijde, dat hij acht dagen oud was, om het koninkrijk der Joden omver te werpen, en den weg des Heeren recht te maken voor het aangezicht zijns volks, om hen te bereiden voor de komst des Heeren.” (Leer en Verb. Afdeeling 84 : 28.)

Johannes [ten tijde van Christus] was de eenige legale administrateur, de sleutelen der macht houdende, die op aarde was. De sleutelen van het koninkrijk, de macht, de heerlijkheid waren van de Joden geweken; en Johannes, de zoon van Zacharias, hield, door de zalving en het besluit des hemels, de sleutelen der macht te dien tijde.” (Compendium, Gems, blz. 277.)

Febr. '03.

Impr. Era.

De Raad van eenen Millioenair.

Het volgende is onlangs op duizend linialen gedrukt, die daarna weggegeven zijn aan schoolkinderen in Centraal New-York, welke raad van George W. Perkins, een millioenair, kwam. De woorden komen met kracht van een, die het leven begon in een nederige positie — die van kantoorjongen in een New-Yorksches kantoor:

„Te veel jonge menschen in dit land wenschen niet hard te werken. Zij geven er de voorkeur aan, de dingen gemakkelijk op te nemen, des avonds laat op te blijven, en in den morgen lang op bed te liggen. Zij komen nooit vooruit op die wijze. De tijd en de toestanden mogen veranderen, doch de oude regel blijft dezelfde, dat er geen succes is zonder er eeuwigdurend op aan te leggen.”

Impr. Era.

Benoeming en Verplaatsing.

Ouderling J. H. Trayner is geroepen om in het Zendingskantoor te arbeiden.

Ouderling D. E. Wilcox is van de Arnheemsche Conferentie naar Den Haag geroepen.

De Steer.

Nederlandsch Organ van de Heiligen der laatste Dagen.

Ware Vrijheid en ware Kracht.

„Ik bedank er voor, om me aan banden te leggen!” Dat is eene uitroep, somtijds gebruikt door menschen, die niet naar Gods wetten willen leven. Zij denken dat hunne vrijheid beperkt wordt door het leven volgens goede voorschriften. Dat is eene dwaling. Zij die zonder wetten willen leven, zullen eenmaal ontdekken, dat dit niet gaat. Er bestaan overal wetten: in den hemel, op de aarde en in de hel zelfs.

Wij moeten, om ons lichaam te beheerschen, de daartoe noodige wetten kennen. Leven wij die regels volkomen na, dan hebben we ons niet „aan banden gelegd”, maar dan zijn we inderdaad *vrij*. Een der Apostelen zeide: *waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid*. Kennen wij nu de wetten, van welke het afhangt, dat die invloed bij ons blijft, namelijk *ons lichaam of den tempel Gods niet te schenden*, dan genieten wij de ware vrijheid. Daarom zei Paulus: „Ik bedwing mijn lichaam en breng het tot dienstbaarheid”. Tot dienstbaarheid . . . waaraan? Aan goede wetten, aan de waarheid, die ons zal vrijmaken, opdat de geest over het lichaam heersche en het niet aan de verkeerde gewoonten onderworpen zij. Hij, die zich niet „aan banden wil leggen”, moet de treurige ondervinding opdoen, dat zijn losbandig leven hem steeds zwakker maakt en ten verderve leidt. Dit is ook een *wet*. Aan de andere hand ontvangt de moedige strijder telkens meer kracht naarmate hij overwinningen behaalt op het kwade.

Het is een strijd, die al onze aandacht vereischt, die strijd tegen het vleesch. Niemand is meer te achten, dan hij die uitdrukkelijk „neen” zegt tegen ieder aanzoek om het verkeerde te doen. Geen andere strijd in de wereld kan bij deze vergeleken worden, omdat zij ieder oogenblik van ons leven al onze waakzaamheid vraagt. Daarom zegt een zeker dichter, wiens naam ons op het oogenblik niet wil invallen:

Wie koninkrijken won en lagers heeft verslagen,
Die mag, vrij van laurier, een trotsche krone dragen,
Maar wie nog, boven dat, zichzelf verwiinnen kan,
Geen dien de hoogste kroon, dat is de sterkste naan.

Onze Oudste Broeder slaagde er in het zóóver te brengen. Leidde hij een „ongebonden” leven? Neen, hij leefde strikt volgens den wil, of de wetten, zijns Vaders, en dat was de ware kracht, waardoor hij waarlijk vrij werd, gelijk de Vader vrij is. Christus achtte het geenen roof Gode even gelijk te zijn (Fill 2 : 1 8,) en wij als de kinderen Gods mogen dit eveneens denken. Zij, die het evangelie van den Zoon Gods gehoorzamen, zullen hem eens gelijk wezen (1 Joh. 3 : 2), dat wil zeggen: inderdaad *vrij*.

De Kunstenaar.

DOOR W. J. SLOAN.

In Mei 189.. promoveerde Edward W..., een jonge man van drie-en-twintig jaar, van de hoogeschool zijner geboortestad. De daarop volgende September ging hij naar eene van de grootste collegies om zijne educatie te voleindigen. Hier besteedde hij de volgende drie en een half jaar. Het oude tehuis ontving geen bezoek: de vacanties werden bij eenen oom in de Green Mountain-Staat doorgebracht. Zijn loopbaan aan de ..... Universiteit voleindigd hebbende, keerde hij naar huis terug, alwaar hij met open armen werd ontvangen.

Aan het einde van den eersten dag tehuis vond de zoon den vader lezende op de breede veranda.

„Wel, vader, wat boek is dat?”

„Het boek der boeken, mijn jongen”.

„Waarmede u naar ik veronderstel den Bijbel bedoelt?”

„Het is niet moeielijk dat te raden, mijn zoon”.

„Vader, gij zijt zeer vriendelijk voor mij geweest en hebt mij het beste gegeven dat ik maar mogelijk krijgen kon op den weg eener opvoeding.”

„Ik heb getracht het te doen.”

„En gij hebt het gedaan. Gij zijt ouder dan ik; hebt veel geleerd door de ervaring. Ik houd er niet van uwe geloofsoverlevering te schokken, maar toch ben ik, om openhartig te wezen, genoodzaakt u te zeggen dat gij uwen tijd verkwist door dat boek te lezen, dat gij in uwe hand houdt, tenzij gij het leest om den tijd te dooden.”

„Ik lees om het goed dat dit boek mij doet en het geloof dat het mij leert in den Grooten God.”

„Vader, ik sta verbaasd, maar, gij kunt niet gelaakt worden, waar gij zoover van de middelpunten van opvoeding en moderne kennis woont! Indien gij bekend waart met den voortgang der wetenschap en kennis, zoudt gij niet langer den tijd verkwisten met dat boek te lezen.”

„Waarom?”

„Omdat gij dan zoudt weten dat wat het vertelt slechts een verdichtsel is, een fabel, welke geleerde mannen niet langer als iets anders aannemen. Natuurlijk is er iets goeds in te lezen, maar het is alleen de verbeeldingskracht van dichtsterlijke geesten en het moest gelezen worden evenals de werken van iederen dichter; zekerlijk behoorden zijne leeringen niet als waarheid aangenomen te worden”.

„Gij placht het te lezen, Edward.”

„Natuurlijk deed ik dat, en geloofde zijne geschiedenissen, juist zoowel als duizenden anderen het heden lezen en gelooven. Maar dat was voordat ik beter wist.”

„En nu leest gij het nooit?”

„Niet sedert de eerste maand op school. Och niemand leest

het daar; of, tenminste, indien zij het doen, laten zij het niemand weten. Waarom zouden zij het ook doen? Geleerde menschen hebben bewezen dat het is wat ik zeg, een verdichtsel, eene fabel. Dat het denkbeeld omtrent God slechts eene schepping is van de hoop welke sommige menschen koesteren, zonder reden of eenig feit om het te schragen."

"Maar millioenen kleven nog het denkbeeld aan".

"Alleen omdat zij niet beter weten, vader; alleen omdat zij niet weten van de ontdekkingen door de moderne wetenschap gemaakt, en van de redeneering van groote mannen."

"Dit boek zegt: „De dwaas zegt in zijn hart, er is geen God."

"Indien de schrijver daarvan het eerste gedeelte van dien volzin weggelaten had, konden de wijze mannen met het laatste instemmen."

"Meent gij daarmede, dat er geen God is?"

"Spencer, Huxley, Darwin — meestergeesten der moderne meening — stemmen, terwijl zij verschillen over kleinere punten, overeen dat de schepping en God, zooals het geleerd wordt door het boek dat gij in uwe hand hebt, slechts verdichtselen zijn."

"Is dat een van de dingen die gij op school geleerd hebt?"

"Ja, vader, en terwijl ik weet dat het u zwaar zal vallen het geloof en de denkbeelden van een leven te veranderen, zal ik u toch bewijzen dat de geloofsmeeningen die gij uw leven lang gehad hebt verkeerd zijn, ten minste op dit punt. Maar het is een lang verhaal, en, wijl het laat wordt, zullen wij er vanavond niet mede beginnen. Wij zullen genoeg tijd hebben, en, daar ik een weinig vermoeid ben, zal ik naar mijne oude kamer en naar bed gaan. Goeden nacht, vader."

"Ja, er zal genoeg tijd wezen. Goeden nacht, mijn jongen."

Als de zoon het huis inging, merkte de vader langzaam bij zichzelf op: „Somtijds bewijzen degenen, die iets willen bewijzen, te veel, en bewijzen daardoor niets. Ik heb voor een gedeelte van uwe geleerdheid betaald, mijn jongen, dat gij zult hebben af te leeren, òf hier, òf hiernamaals."

(Wordt vervolgd.)

Glimlachjes.

Fling Ling, of een zijner broederen, die een bezoek bracht aan de Vereenigde Staten, schrijft naar huis aan de *Pekin Pelican*, over de Amerikanen: „Zij leven maandenlang zonder een mondvul rijst te eten; zij eten ossen en schapen in ontzettende hoeveelheden; zij moeten zich dikwijls baden; zij eten vleesch met messen en vorken; zij verlustigen zichzelfen nooit met stilzitten op de graven hunner voorvaderen, maar springen rond en schoppen ballen alsof ze er voor betaald worden, en zij hebben geen waardigheid, want men ziet hen met vrouwen wandelen."

Een onderwijzer vroeg aan een klein meisje met heldere oogjes: „Welk land ligt juist tegenover ons op de globe?” „Ik weet 't niet, meneer.” „Welnu”, zeide de onderwijzer, „als ik eens een gat door de aarde boorde, en je zoudt er in gaan naar het eind, waar zou je dan uitkomen?” „Uit het gat, meneer,” antwoordde de leerling met een triomfantelijk lachje.

Zondagschool-Schetsen.

AUGUSTUS.

KINDERGARTEN-DEPARTEMENT.

Bepijnzingen voor den Onderwijzer: Geloof en Gebed.

Zestiende Les. Christus wandelt op de Zee (Matt. XIV.)

Zeventiende Les. De Israëlieten trekken door de Roode Zee (Ex. XIII en XIV.)

Waarom de Israëlieten in slavernij waren.

Vermeld in het kort de zware plagen.

Bevrijding.

Achttiende Les. Nâäman, de Melaatsche, (2 Kon. V.)

LAGERE AFDEELING.

Zestiende Les. De Tien Geboden. Mozes. Exodus 19, 20.

Doel der Les. De Heere leert Zijne kinderen hoe zij Hem moeten dienen.

Feiten: Voorvallen uit het leven in de woestijn (als de tijd het toelaat) — de steenen tafelen — hoe ontvangen.

Om van buiten te leeren — „Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.”

„Gij zult den naam des Heeren uws Gods niet ijdel gebruiken.”

„Gedenkt den Sabbatdag, dat gij dien heiligt.”

„Eert uwen vader en uwe moeder.”

Zeventiende Les. Een Gouden Kalf Mozes. Exodus 32, 34.

Doel der Les. Aan God, onzen Hemelschen Vader, zijn wij al onze aanbidding verschuldigd.

Feiten: Afgoden aanbeden door het volk van Egypte, waar de Israëlieten woonden — de Israëlieten wenschten een God te hebben, dien zij zien konden — makten een gouden kalf — de gevolgen.

Achttiende Les. Leven om anderen te zegenen, Ruth — Boek van Ruth.

Doel der Les. De Heere gedenkt een vriendelijk en liefhebbend hart.

Feiten: Ruth, eene weduwe, liefhebbend en gehoorzaam aan hare schoonmoeder — de Heere zegende haar zoo dat zij genade vond in de oogen van een' grooten en goeden man — werd de vrouw van Boaz en grootvader van Isaï, die de vader was van Koning David — Jezus in dezelfde lijn van nakomelingen geboren.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING.

Zestiende Les. Korihor, de Anti-Christ. Alma 30.

Algemeene Waarheid. „De weg van den overtreder is moeielyk.”

Feiten: Korihor — zijn afval en godslastering — vele menschen volgen hem — hij eischt een teeken — wordt met stomheid geslagen — schrijft zijne erkenning — zijn vreeselijke dood.

Zeventiende Les. Shiblou. Alma 38.

Algemeene Waarheid. „Een wijs zoon verblijdt den Vader.”

Feiten: Alma onderricht Shiblou — Shiblou onder de Zoramieten — zijn geloof, geduld, reinheid en nederigheid.

Achttiende Les. Moroni. Alma 46.

Algemeene Waarheid. „Gerechtigheid verhoogt eene natie.”

Feiten: De Nephieten strijden voor hunne godsdienst, de Lamanieten om macht — Amaliekiah's verraad — Moroni's getrouwheid aan de regeering — de „Titel der Vrijheid” — de langdurige strijd.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING.

Zestiende Les. Koning Benjamin's vizioen van den engel — zijne organisatie van de Kerk van Christus. Mosiah 3, 4, 5, 6.

Zeventiende Les. Koning Mosiah II, zijne rechtvaardige regeering. Mosiah 6.

Achttiende Les. De terugkeer van Zeniff naar Lehi Nephi — zijne regeering — die van zijnen zoon Noach. Mosiah 7, 8, 9, 10, 11.

THEOLOGISCHE AFDEELING.

Zestiende Les. Jesaja, de Profeet van Juda (750 — 700 v. Chr.)

De inleiding — Jesaja's roeping — zijn heerlijk vizioen — profetiën van onheilen — vonnis van de afgodendienaars — bedreiging van Zion's dochters — Israël bij een wijngaard vergeleken — bedreigingen tegen zonde.

Jesaja, hoofdst. 1—6.

Zeventiende Les. Jesaja's profetie van Immanuel (758 — 738 v. Chr.)

De belofte van Immanuel — de troost van Israël — gewicht van de Schriften — regeering van den Messias — veroordeeling van verdrukkers — verdelging van den koning van Assyrië — een rijsje uit den tronk van Isai — harmonie tusschen Ephraïm en Juda.

Jes. hoofdst. 7—12.

Achttiende Les. Jesaja's profetie van de Laatste Dagen (758 — 713 v. Chr.)

Voorvaderen van de Indianen gelijk Ariël — uit den grond spreken — het vizioen van een boek — een wonderbaar werk voortkomen — wonderen van dien dag — een banier zal verheven worden op de bergen — de berg van het huis des Heeren — de wildernis zal bloeien als een roos — toestanden gedurende de duizendjarige regeering.

Jesaja 2 : 1—4; 18 : 1—7; 29 : 2—4; 11 - 14, 18—24; 35 : 1—10; 45—8; 65 : 17—25.

Datum van des Heilands Dood.

De juiste dagteekeningen van de geboorte en den dood van Jezus van Nazareth zijn eeuwenlang een onderwerp van woorden wisseling geweest onder de geleerden. Dat de aangenomen verjaardagen onnauwkeurig zijn wordt door vele navorschers geloofd. Wijlen Orson Pratt maakte eenmaal sterrekundige berekeningen, door welke hij de dagteekening van de geboorte van den Zaligmaker vaststelde, zooals het is te kennen gegeven, en, zooals sommigen het bezien, stellig verkondigd in de openende verzen

van Afdeeling XX van de Leer en Verbonden, n.l.: „Het ontstaan van de Kerk van Christus in deze dagen, zijnde een duizend acht honderd en dertig jaren sedert de komst van onzen Heer in het vleesch,” etc. Ouderling Pratt versterkte zijne stelling met sterke bewijsgronden en wetenschappelijke gegevens, aantonende dat Christus' geboorte plaatsvond op 6 April.

Wij worden aan die proeve herinnerd door een artikel in de *Literary Digest* van 16 Mei, met betrekking tot den datum van den dood van den Verlosser. Het bevat, in het Engelsch, een extract van een blad in *Nachrichten*, van de Gottinger Academie van Wetenschappen, door Prof. Hans Achelis van de Universiteit van Konigsberg geschreven, die dien datum sterrekundig uitsijfert te zijn 6 April 30 n. Chr. Hier is het extract:

„Jezus werd op een Vrijdag gekruisigd, volgens Matt XXVII : 62; XXVIII : 1; Mark. XV : 42; Luk. XVIII : 54; Joh XIX : 31. Volgens Johannes werd hij op den 14den van Nisan gekruisigd; volgens de andere evangelisten op den 15den van Nisan. Het jaar wordt niet vermeld.

„Pilatus was stadhouder tusschen 26 en 36, en was op Paschen van het laatste jaar afgezet geworden. In het jaar 26 viel de 14de van Nisan op Zaterdag; in het jaar 27 op Woensdag; in 28 op Maandag; in 29 op Zondag; in 30 op Vrijdag 6 April; in 31 op Dinsdag; in 32 op Maandag; in 33 op Vrijdag 3 April; in 34 op Dinsdag; in 35 op Maandag. Gedurende alle deze jaren viel de 15de nimmer op Vrijdag. Van deze feiten kunnen twee gevolgtrekkingen getrokken worden: een, dat Johannes en niet de eerste drie evangelieschrijvers de nauwkeurige datum hebben, en Jezus niet op den 15den van Nisan gekruisigd kon zijn geworden; ten tweede, dat wij kiezen moeten tusschen 6 April 30 n. Chr. en 3 April 33 n. Chr.

Om tusschen deze twee te beslissen, moeten wij ons beroepen op andere gegevens, van Lukas en Johannes genomen. Christus begon zijne openbare bediening, volgens Lukas, in onmiddellijk verband met de werkzaamheid van Johannes den Dooper, en de laatste begon (1) in het vijftiende jaar van Tiberius; (2) ten tijde als Pontius Pilatus stadhouder was in Judéa; (3) toen Herodus viervorst was in Galiléa; (4) toen Herodes' broeder Philippus viervorst was in Iturea, etc.; (5) toen Lysánias viervorst in Abiléne was; en (6) toen Annas en Kajafas hooge priesters waren. Deze gegevens stellen den tijd vast tusschen 19 Augustus 23 n. Chr. en 18 Augustus 29 n. Chr.

Volgens Johannes II : 20 zeiden de Joden tegen Christus, toen Hij Zijne bediening aanving, dat er zesenzeventig jaren over den Tempel gebouwd was. Dit brengt ons tot het jaar 27—28. Naardien Christus, volgens Lukas, een jaar lang in zijne bediening bezig was — volgens Johannes twee jaren — hebben beide schrijvers het jaar 30 als het jaar Zijns doods aangenomen. Diensvolgens kunnen wij om goede redenen Vrijdag 6 April 30 n. Chr. beschouwen als de dagteekening der kruisiging.”

De *Literary Digest* verwijst ook naar een artikel in de *Christliche Welt*, hetwelk tracht aan te toonen, dat de methode door Prof. Achelis gevolgd, valsch is, maar toelaat dat zijne conclusie juist is, en daarom schraagt het de aankondiging, dat de dagteekening der kruisiging Vrijdag 6 April 30 n. Chr. was. Dit is de vertaling in de *Digest*:

„De Joodsche maand is geen vastgestelde datum evenals de Romijnsche maand. Zij liep van nieuwe maan tot nieuwe maan; of, beter gezegd, van den tijd dat de nieuwe maan zichtbaar werd tot den volgende keer dat dit gebeurde. Zij is dienovereenkomstig slechts 27 of 28 dagen lang, en twaalf maanden is dienovereenkomstig geen zonnejaar, maar slechts 354 dagen. Dienovereenkomstig moesten de Joden tenminste eens per drie jaar er een ingelaschte maand bijvoegen. Het Joodsche jaar begon in de lente met de maand van Nisan. Indien de maand met een nieuwe maan begint, dan valt de volle maan op den 14den - 15den. De maand van Nisan, als de eerste lentemaand, was zoo geregeld dat hare volle maan na de lente-nachtevening viel. Op deze wijze werd het begin van Nisan en het begin van het jaar met redelijke zekerheid bepaald. Maar er zijn twee manieren om den eersten van Nisan te bepalen, en wij weten niet langer welke van deze twee manieren de Joodsche almanak-makers gebruikten. Namen zij de meest vertrouwbare wijze aan, namelijk, van achteruit te tellen van de volle maan af tot den eersten? Dit is waarschijnlijk het geval; maar, als dit zoo is, waren zij somwijlen genoodzaakt, zooals het bij een blik op onze eigen kalender gezien wordt, den eersten van Nisan te beginnen voordat de nieuwe maan werkelijk zichtbaar was geworden. Maar indien zij de meer onzekere manier volgden, namelijk, den eersten van Nisan niet uit te roepen eer zij werkelijk de nieuwe maan hadden gezien, dat konden de laatste datums van de maand eveneens veranderd zijn geworden. Veel van deze berekening is derhalve onzeker, dewijl in geval van donker weder de nieuwe maan later gezien zoude worden dan bij helder weder. Niettemin leidt eene zorgvuldige vergelijking van deze berekeningen met de twee tijdrekenkundige gegevens aangaande het begin van Christus' bediening, tot de conclusie dat Christus' dood voorviel op Vrijdag 6 April 30 n. Chr.”

Het is niet geheel onwaarschijnlijk dat deze gevolgtrekkingen betwist zullen worden door andere sterrekundigen en theoretici. Maar deze berekeningen zullen van belang wezen voor Bijbelstudenten en voor anderen die gelooven in de goddelijke zending, zoo niet de Goddelijkheid van Jezus van Nazareth. De kwestie aangaande zijne Godheid is, evenwel, buiten geschil opgelost in het Boek van Mormon, voor degenen, die dat wonderbare verslag gelooven te zijn wat het behelst. Wij geven de inzichten en berekeningen van de Duitsche geleerden voor wat zij waard zijn, met de opmerking, dat de door Prof. Orson Pratt bereikte gevolgtrekking aangaande de geboorte van Christus, nog nimmer zoover als ons bekend is, wetenschappelijk betwist is geworden. *Des. News.*

Gemengd Nieuws.

Statistieken aangaande Londen toonen aan, welk een ontzaglijke plaats die wereldstad is. Zij bevat meer dan 700 spoorwegstations en bijna 800 Eng. mijlen spoorbaan. Een millioen passagiers worden er dagelijks langs de onderaardsche wegen vervoerd, en bovendien twee-en-een-half millioen door ongeveer 5.000 omnibussen, 7.000 hansoms, 7000 tramrijtuigen en 14.000 vigelantes. Een leger van 4.000 brievenbestellers levert wekelijks tien millioen brieven af, en wandelen, dat doende, tweemaal den afstand om de wereld. Negentig millioen Eng. kan water zijn elken dag noodig om in de behoeften van al de inwoners te voorzien, die ruim zes millioen zielen tellen.

In de Vereenigde Staten hebben wervelwinden gedurende het afgelopen half jaar het verlies van tweehonderd-en-vijftig menschenlevens veroorzaakt. De watervloeden hebben nog meer verwoesting aangericht. Deze zijn voor duizend zielen noodlottig geweest. Ofschoon er een grooter verlies van menschenlevens was bij de ramp van Galveston, is er toch in geen der vroegere jaren zulk eene verwoesting van beide, levens en eigendommen, geweest, als men het de laatste zes maanden heeft ondervonden. Het verdient opmerking dat de vernieling niet in één groote ramp gewrocht werd, maar voorviel in vele staten, van Zuid-Carolina tot Oregon.

De aangevraagde tijdsverlenging, betreffende de verbanning uit Pruisen, waarvan wij in het vorige nummer melding maakten, is ten aanzien van het Hoofdkantoor te Berlijn toegestaan, en wel tot 8 Augustus a. s.

Notitie van Conferentie.

De gewone algemeene conferentie zal dit jaar te Amsterdam gehouden worden, den 9den Augustus a. s., tegelijk met de half jaarlijksche conferentie dier vertakking. President Francis M. Lyman denkt alsdan aanwezig te zijn. Van al de Conferentie-Presidenten en reizende Zendingen wordt verwacht, dat zij eveneens tegenwoordig zullen wezen. In ons volgend nummer worden nadere inlichtingen gegeven aangaande plaats en tijd der vergaderingen.

Wij noodigen alle heiligen en vrienden hartelijk uit deze Conferentie bij te wonen.

I N H O U D :

Geschiktheden in het gebed	Blz. 209	De Kunstenaar	Blz. 218
Een Gebedsduel	" 214	Glimlachjes	" 219
Vragen en Antwoorden	" 216	Zondagschool-Schetsen	" 220
De Raad van eenen Millioenaar	" 216	Datum van des Hellands Dood	" 221
Benaming en Verplaatsing	" 216	Gemengd Nieuws.	" 224
Ware Vrijheid en ware Kracht	" 217	Notitie van Conferentie	" 224

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 cent.